

af den skønne, mangfoldige Virkelighed, som han nu igen tilhørte.

Paa et Hjørne var en enkelt Frugtbod aaben, et dybt Portrum, i hvis Bund en hel Familie sad hyggeligt sammen omkring en Lampe. Synet fik ham til at standse, og straks rejste en halvvoksen Pige sig i den Tro, at han vilde handle. Han gav sig da til at se paa nogle blomstrende Fersken- og Mandelgrene, der stod i en Krukke midt imellem Appelsindyngerne, skrev Fru Abildgaards Adresse op og bad om at faa dem bragt derhen tidligt den næste Morgen. Og da han nu saae, at Pigen var smuk og havde brune Øjne ligesom Jytte, spurgte han ikke om Prisen men lagde overgiven to Guldstykker i hendes Haand.

»Behold dem!« sagde han til det forskrækkede Pigebarn og lukkede hendes Fingre over dem. »Og forvar dine Øjne godt!«

Han gik videre men havde slet ingen Lyst til at gaa hjem til sit Hotel, hvor kun den vante Ensomhed ventede ham. Det faldt ham nu ind, at der maatte være smukt ude paa Strandpromenaden, og han bestemte sig til at gaa derud.

Det viste sig, at Maaneskinnet havde lokket mange Andre ud, og en af de første, han fik Øje paa, var Direktør Zaun.

Den lille Mand gik med Armene paa Ryggen